

BEDANKEN

Elza zit in de huiskamer te spelen: lekker op een kleedje voor de verwarming.

Ze is nog in haar pyjama. Het is vakantie!

Ga je met me mee naar de markt, zegt mama. Elza kijkt mama verbaasd aan. De markt? Het is toch vakantie! Mama ziet het wel. Ze lacht. Ook in de vakantie moeten mensen boodschappen doen hoor, dus zaterdag is er gewoon markt.

Elza springt op. Mag ik mee, vraagt ze.

Tuurlijk zegt mama, dat vroeg ik toch al.

Elza rent naar boven. Snel, snel, haar kleren aan. Haren kammen, tandenpoetsen.

Ze dendert de trap weer af. Wat een haast, zegt papa. Eén keer raden waarom, zegt Sjoerd.

Mama lacht. Jij was vroeger niet anders hoor. Iedereen thuis weet waarom Elza zo graag mee gaat naar de markt.

Op de fiets vraagt Elza al naar welke kraampjes ze allemaal gaan: de groenteman?

De bakker? De kaasboer? De slager? Steeds knikt mama ja en zegt Elza ha lekker.

Ik wist niet dat jij zo gek op groente bent, zegt mama. Daar merk ik helemaal niets van bij het warme eten.

Mama weet het wel. Elza is veel te blij met al die lekkere extra dingetjes op de markt.

Vergeet jij niet te bedanken, zegt mama! Tuurlijk niet, zegt Elza.

Als ze even later op de markt zijn huppelt Elza als voor mama uit richting de slager.

Mama koopt kippenkluijjes en gehakt. Lust jij ook een plakje worst, vraagt de slager.

Elza knikt heel hard ja met haar hoofd en zegt keurig dank u wel. Graag gedaan meissie, zegt de slager.

Bij de kaas- en notenboer wordt het een doosje rozijntjes. Elza stopt ze in haar jaszak. Die bewaar ik voor thuis, zegt ze tegen mama. Bedank je nog even? Elza schrikt, oeps bijna vergeten. Bedankt hoor. De kaasboer lacht even en zwaait.

Bij de bakker is het druk. Ze moeten lang wachten. Vraag jij de bakker maar eens om twee bruinbrood, een zak krentenbollen en beschuit. Elza weet het nog precies!

Dat weet u prima te zeggen mevrouw, kan ik u nog blij maken met een speculaasje, zegt de bakker tegen Elza. Elza moet zo hard lachen, gekke bakker noemt hij haar mevrouw en zegt u.

De bakker lacht net zo hard mee en geeft het speculaasje. U ook bedankt meneer, zegt Elza een beetje deftig. De bakker geeft een dikke knipoog.

Als laatste gaan ze naar de groenteman. Daar heeft mama zoveel nodig: bananen, appels, sinasappels, bloemkool, sperziebonen en ook nog uien en knoflook. Elza mag het allemaal in de fietstas doen. Voor jou heb ik nog een lekker mandarijntje. Moeder geeft haar een klein duwtje. Bedankt meneer, zegt Elza snel. Goed gedaan jonge dame, dat mag ik graag horen, zegt de groenteman.

Op weg naar huis zit te genieten van al die lekkere dingetjes. Mama, zegt ze ineens, mama, waarom moet je altijd bedankt zeggen? Jij zegt toch ook geen bedankt voor de boodschappen!

Oef, dat vindt mama best een goeie vraag, maar wel lastig. Ze denkt even na: ik heb betaald voor de boodschappen, jij krijgt al dat lekkers zomaar, omdat ze echt aardig tegen jou willen

doen..... En ze natuurlijk blij zijn dat ik daar m'n boodschappen doe. Dat is er ook, zegt mama.

Maar ik weet nog een mooie reden. Merkte jij hoe aardig ze tegen jou waren: lachen, zwaaien, knipoogje, heel grappig praten: mevrouw, jonge dame, meissie Op zo'n moment kijk je elkaar aan en **daar worden jullie alle twee blij van!** JIJ, maar ook de bakker en de groenteman! Je kijkt even **niet naar wat je krijgt**, maar naar **wie het je geeft!**